

Jeżeli nie:

- e) Czy wynik ten jest zgodny z utrwalonymi zasadami, którymi niemiecki sędzia jest związany na mocy ustawy zasadniczej, a jeśli tak, to w jaki sposób organ stosujący prawo w Niemczech ma rozwiązać konflikt między wiążącymi wymogami prawa międzynarodowego a wymogami ETS?

Niezależnie od odpowiedzi na powyższe pytania od pierwszego do trzeciego:

- 4) W sprawie uprawnienia sądu orzekającego w składzie jednego sędziego do składania wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 267 akapit drugi TFUE:

Czy § 348a ust. 2 pkt 1 ZPO (niemieckiego kodeksu postępowania cywilnego) w zakresie, w jakim przepis ten dotyczy również wydawania postanowień w sprawie wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 267 akapit drugi 2 TFUE, jest niezgodny z uprawnieniem sądów krajowych do składania tych wniosków zgodnie z art. 267 akapit drugi TFUE, a zatem nie znajduje zastosowania do wydawania tych postanowień?

- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. 2008, L 133, s. 66).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 31 lipca 2020 r. – HOLD Alapkezelő Befektetési Alapkezelő Zrt. / Magyar Nemzeti Bank

(Sprawa C-352/20)

(2020/C 423/24)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: HOLD Alapkezelő Befektetési Alapkezelő Zrt.

Druga strona postępowania: Magyar Nemzeti Bank

Pytania prejudycjalne

Czy w zakres polityki wynagrodzeń zarządzających funduszami inwestycyjnymi wchodzi dywidenda wypłacana [danym członkom kadry kierowniczej]:

- a) bezpośrednio, ze względu na to, że posiadają w zarządzającym funduszami inwestycyjnymi akcje uprzywilejowane, z którymi wiąże się prawo pierwszeństwa do dywidendy?; oraz
- b) za pośrednictwem jednoosobowych spółek akcyjnych będących własnością [danych członków kadry kierowniczej], posiadających w tym zarządzającym funduszami akcje uprzywilejowane, z którymi wiąże się prawo do dywidendy?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 5 sierpnia 2020 r. – MARCAS MC Szolgáltató Zrt. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-363/20)

(2020/C 423/25)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MARCAS MC Szolgáltató Zrt.

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy praktyka organu podatkowego państwa członkowskiego, zgodnie z którą w ramach kontroli następczej deklaracji podatnika – w przypadku gdy nie stwierdzono naruszenia przez podatnika konkretnego przepisu dotyczącego rachunkowości lub normy prawa materialnego dotyczącej podatku będącego przedmiotem kontroli i nie zmieniono kwoty należnego podatku w odniesieniu do treści deklaracji w latach, których dotyczy działalność gospodarcza – organ podatkowy ustala, nie uzasadniając tego, istnienie różnicy w wysokości podatku na niekorzyść podatnika wyłącznie z tego powodu, że podatnik przy sporządzaniu swojej deklaracji nie brał pod uwagę, jak wymagał tego organ podatkowy, dwóch zasad podatkowych spośród zasad rachunkowości określonych w ustawie o rachunkowości państwa członkowskiego, tylko, korzystając z przysługującego mu zakresu swobody, sporządził tę deklarację w oparciu o inne zasady, które jego zdaniem regulowały rachunkowość jego działalności gospodarczej, jest zgodna z prawem do rzetelnego procesu uznanym jako ogólna zasada prawa w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą praw podstawowych”) oraz z ogólnymi zasadami pewności prawa, proporcjonalności i ochrony uzasadnionych oczekiwań?
- 2) Czy art. 2 ust. 3 i art. 31 dyrektywy 78/660/EWG (czwarta dyrektywa) ⁽¹⁾ mogą być interpretowane w świetle prawa do rzetelnego procesu uznanego w art. 47 karty praw podstawowych oraz ogólnych zasad pewności prawa, proporcjonalności i ochrony uzasadnionych oczekiwań, ustanowionych jako ogólne zasady prawa Unii, w ten sposób, że w przypadku działalności gospodarczej dotyczącej kilku lat podatkowych, jeżeli organ podatkowy zastępuje wybrane przez podatnika zasady rachunkowości innymi zasadami rachunkowości, w konsekwencji czego dokonuje on zmiany zapisu księgowego, która ma wpływ również na deklaracje podatkowe z lat następujących bezpośrednio przed rokiem referencyjnym lub po tym roku, obowiązkowo musi on rozszerzyć swoją kontrolę również na te lata podatkowe, których dotyczy działalność gospodarcza i których w związku z tym dotyczą ustalenia organu podatkowego dotyczące okresu objętego kontrolą? Czy przeprowadzając kontrolę następczą deklaracji podatnika, organ podatkowy powinien wziąć pod uwagę w roku podatkowym objętym badaniem zapisy zmienione w drodze deklaracji uzupełniającej dotyczącej roku poprzedniego, w wyniku czego wystąpiła nadpłata dokonana przez podatnika, będąca konsekwencją zapłacenia podatku przed terminem płatności, czy też działanie, na podstawie którego organ podatkowy stwierdza istnienie zobowiązania podatkowego obciążającego podatnika pomimo nadpłaty, jest zgodne ze wskazanymi zasadami i z zakazem nadużycia prawa wynikającym z art. 54 karty praw podstawowych?
- 3) Czy nałożenie sankcji za wybór potencjalnie nieprawidłowej procedury księgowej, polegającej na stwierdzeniu istnienia różnicy w kwocie podatku zakwalifikowanej jako zobowiązanie podatkowe, biorąc ponadto pod uwagę, że wiąże się to z nałożeniem grzywny – jakkolwiek w wysokości jedynie 10 % – oraz odsetek za zwłokę, w sytuacji gdy podatek będący przedmiotem sporu został uiszczony przed upływem terminu zapłaty i był on ujęty w toku postępowania aż do jego zakończenia jako nadpłata na bieżącym rachunku podatkowym skarżącej, w związku z czym nie miało miejsce uszczuplenie dochodów skarbu państwa i nie ma przesłanek nadużycia, jest proporcjonalne?
- 4) Czy zasadę (ochrony) uzasadnionych oczekiwań można interpretować w ten sposób, że jej obiektywna podstawa, a mianowicie oczekiwanie podatnika co do sposobu księgowania, jest zasadna, jeżeli organ podatkowy przeprowadził uprzednio kontrolę w siedzibie podatnika, w toku której stwierdził, mimo iż nie złożono konkretnego oświadczenia lub wynika to jedynie w sposób dorozumiany z jego zachowania, że sporządzanie i prowadzenie dokumentów potwierdzających, ksiąg rachunkowych i zapisów jest zgodne z wymogami, czy też podatnik może powołać się na zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań tylko jeżeli organ podatkowy przeprowadzi kontrolę następczą deklaracji podatkowych prowadzących do zakończonych okresów, obejmującą wszelkiego rodzaju podatki, i wyraźnie wyda pozytywny osąd o praktyce księgowej podatnika? Czy organ podatkowy działa w sposób zgodny z zasadami pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, jeżeli w późniejszych decyzjach przypisuje nieprawidłowościom w ewidencji księgowej skutki prawne i podatkowe w ten sposób, że powołując się na formalny lub niekompletny charakter wcześniejszej kontroli lub brak wyraźnego pozytywnego oświadczenia, nie uznaje on, iż skarżąca miała uzasadnione oczekiwanie co do prawidłowości swojej wcześniejszej praktyki księgowej?

⁽¹⁾ Czwarta dyrektywa Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek (Dz.U. 1978, L 222, s. 11; polskie wydanie specjalne: rozdział 17, tom 1, s. 55).